

РЕШЕНИЕ

№ 6365

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 26.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4400** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 95-97 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕГТ ДИДЖИТАЛ“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез управителя А. Б., срещу Решение за отказ за издаване на удостоверение за внесен данък върху доходи на чуждестранни юридически лица по чл. 201, ал. 4 от ЗКПО № П-22221723043910078-001/13.03.2023г. издадено от директор на дирекция в ТД на НАП С. - офис "В.", отменено с Решение № 9 / 10. 04. 2023 г. на директора на ТД на НАП С., по жалба на „ЕГТ ДИДЖИТАЛ“ ЕООД.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че дружеството жалбоподател е в договорни отношения с дружество VERMANTIA PLUS L., установено в Република К., в резултат на които е удържало, внесло и декларирало дължимия данък при източника. Именно поради това и в качеството си на платец на дохода е подало искане до тД на НАП С. за издаване на удостоверение по чл.201 ал.4 от ЗКПО за издаване на удостоверение за внесен данък от чуждестранното лице VERMANTIA PLUS L.. Твърди, че като „заинтересовано лице“ има право да получи такова удостоверение, като се позовава и на нормата на чл.203 от ЗКПО. Поддържа, че отказа да му бъде издадено удостоверение, с Решението за отказ от 13.03.2023г., обоснован с факта, че подобно удостоверение може да се издаде само на чуждестранното лице – получател на дохода, е в несъответствие с нормата на чл. 89 ал.1 от ДОПК, която според жалбоподателя определя по-широк кръг от лица, легитимирани да подават искания пред данъчната администрация. В жалбата, като

процесуално нарушение се определя адресирането на решението за отказ до чуждестранното юридическо лице, както и отмяната на Решението за отказ от решаващия орган, без последващо разпореждане за издаване на документа до органите по приходите. Искане се, на основание чл.96 от ДОПК съдът да задължи органите по приходите да издадат исканото удостоверение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Г., който поддържа жалбата. В позиция по същество моли за отмяна на Решението за отказ и за разпореждане за издаване на искания документ. В представени писмени бележки поддържа нищожност на решението на директора на ТД на НАП, при което същото не е произвело за последица отмяна на Решението за отказ за издаване на удостоверение.. Аргументира, че от една страна с Решение № 9/10.04.2023г. на директора на ТД на НАП С. се отменя Решението на отказ, като незаконосъобразно, тъй като същото има за адрес не лицето, подало искането, без последващо произнасяне с разпореждане за издаване на документа,, съобразно чл.94 ал.2 от ДОПК, а от друга страна, с втори диспозитив се отхвърля като неоснователна жалбата на дружеството срещу мълчалив отказ за издаване на исканото удостоверение, с доводи, че такъв не е налице, тъй като има произнасяне на органа по искане на дружеството. Претендира разноски по представен списък. Определя като недоказана претенцията на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна, с позоваване на аргументите, съдържащи се в решението на директора на ТД на НАП С.. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С искане за издаване на документ вх. № 17-53-06-217 / 06. 03. 2023 г. „ЕГТ ДИДЖИТАЛ“ ЕООД, е поискало от ТД на НАП С. - офис "В." издаване на удостоверение по чл. 201, ал. 4 от ЗКПО. Към искането е представило справка за удържан и внесе окончателен данък за 2022г. върху доходите, начисляване на Вермантия Плюс Л. (VERMANTIA PLUS L.) с адрес в [населено място], К., като посочило, че исканото удостоверение му е необходимо, за да послужи пред органите по приходите в Република К., във връзка с удържания и внесен в България данък при източника върху доходите на VERMANTIA PLUS L. за данъчната 2022г.

С Решение за отказ № П-22221723043910078-001/13.03.2023г. издадено от директор на дирекция в ТД на НАП С. - офис "В.", адресирано до VERMANTIA PLUS L., е отказано издаване на исканото удостоверение за удържан данък при източника, като е прието, че искането за издаване на удостоверението е подадено от лицето – платец на дохода, а същото е следвало да се подаде от чуждестранното лице – получател на дохода.

Решението за отказ е връчено на 15.03.2023г. на С. К. – пълномощник на ЕГТ Д. ЕООД и обжалвано пред директора на ТД на НАП С..

С Решение № 9/10.04.2023г. директор на ТД на НАП С. е приел, че жалбата е частично основателна и отменил Решението за отказ. За да отмени решението за отказ териториалния директор е приел, че доколкото адресат на акта е лице, различно от

лицето, подало искането за издаване на удостоверение Решението за отказ е незаконосъобразно, като издадено при непазване на изискванията на чл.59 ал.2 т.3 от АПК за посочване на адресата на административния акт.

От друга страна, с оглед направеното в жалбата искане при условията на евентуалност за отмяната на мълчалив отказ да се издаде удостоверение (с оглед адресата на Решението за отказ), с втори диспозитив в решението си териториалния директор е отхвърлил като неоснователна жалбата на "ЕГТ Диджитал" ЕООД, с мотиви, че след като в решението за отказ е посочено, че то се издава по искане на жалбоподателя, не е налице мълчалив отказ, а има произнасяне на административния орган и то в срок, по подадено от дружеството искане, като неправилно посочения адресат на акта, не води до наличие на мълчалив отказ, а единствено до незаконосъобразност на решението за отказ. Решението на териториалния директор е връчено на жалбоподателя на 19. 04. 2023г.

Жалбата на "ЕГТ Диджитал" ЕООД срещу Решение № 9/10.04.2023г. директор на ТД на НАП С. до съда е подадена чрез решаващия орган на 26.04.2023г..

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

При преценката за допустимостта на жалбата, с оглед резултата от обжалването на решението за отказ по административен ред и първия диспозитив на решението на териториалния директор на ТД на НАП С., с който се отменя Решение за отказ № № П-22221723043910078-001/13.03.2023г. издадено от директор на дирекция в ТД на НАП С., съдът намира следното:

Нормата на чл.94 ал.2 от ДОПК уреждаща правомощията на териториалния директор при обжалването по административен ред определя, че той може да разпорежи издаването на искания документ, да отмени оттеглянето по [чл. 91а](#) или да остави жалбата без уважение, което се съобщава на жалбоподателя в 7-дневен срок. В действителност, териториалния директор, при отмяната на Решението за отказ не е разпоредил издаването на искания документ, каквото е правомощието му при приемането на жалбата за частично основателна (извън частта ѝ срещу мълчаливия отказ да се издаде удостоверение). При този диспозитив в решението на териториалния директор и изчерпването на административния ред за обжалване на решението за отказ, съдът намира че правните последици, съобразно волята на органа, изразена в мотивите за отмяна на Решението за отказ не са настъпили, поради което и съдебния контрол върху Решението за отказ е допустим, на основание чл.95 ал.1 от ДОПК.

Съдът намира, че Решението за отказ и Решение № 9/10.04.2023г. на директора на ТД на НАП С. са издадени от компетентни органи. При издаването на Решението за отказ не са допуснати твърдените нарушения на административнопроизводствените правила.

Фактите по делото не са спорни между страните – не е спорно, че производството е по реда на чл.88 и следващи от ДОПК и е започнало по искане на заинтересовано лице – както разпорежда нормата на чл.89 ал.1 от ДОПК.

Съгласно чл.201 ал.1 от ЗКПО лицата, задължени да удържат и внасят данък при източника по чл. 194 и 195, декларират дължимия данък за тримесечието с декларация по образец в срок до края на месеца, следващ тримесечието. Декларацията се подава в

териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е регистриран или подлежи на регистрация платещт на дохода. Съгласно ал.4 на същата норма, по искане на заинтересованото лице, за внесения по реда на този закон данък върху доходи на чуждестранни юридически лица се издава удостоверение по образец. Удостоверението се издава от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е подадена или подлежи на подаване декларацията по ал. 1.

Законът не определя изрично лицата, които могат да подадат искане за издаване на удостоверението по чл.201 ал.4 от ЗКПО, а ги посочва общо – като заинтересовани лица. Съдът приема, че кръга на тези „заинтересовани лица“ да искат издаване на удостоверение „за внесения по реда на този закон данък върху доходи на чуждестранни юридически лица“ се определя от съдържанието на удостоверението, чието издаване се иска. Поради това, подател на искане за издаване на удостоверението може да бъде както лицето, което дължи деклариране и внасяне на данъка върху доходите на чуждестранни юридически лица, така и самите чуждестранни юридически лица, като получатели на дохода, за който се дължи данък, т.е. както платеща, така и получателя на дохода.

Доколкото разпоредбата на чл.201 ал.4 от ЗКПО изрично разпорежда издаването на удостоверението по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите и обнародван в Държавен вестник (чл.7 ал.1 от ЗКПО), съдържанието на образца не изключва издаването на удостоверението по искане и на заинтересовано лице, различно от чуждестранното лице, получател на дохода. Това е така не само с оглед определения от законодателя кръг на лицата, които могат да искат издаването на удостоверението като "заинтересовани лица", а не като "чуждестранното юридическо лице" или "чуждестранните лица", а и защото съществени и от значение са отразените в удостоверението факти и обстоятелства, а не лицето, по чието искане се издава удостоверението. Обстоятелството, че издаването на удостоверението е по искане на лицето, декларирало, удържало и платило дохода, може да се удостовери в съпътстващ документ, ако е налице липса на възможност за посочване на това обстоятелство в образца. Образците на документите се издават с цел уеднаквяване на съдържанието им, но не и с цел затрудняване на административното обслужване, свързано с издаването на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения.

Като е приел противното – че удостоверението може да бъде издадено единствено по искане на чуждестранното лице, в противоречие с разпоредбата на чл.89 ал.1 ДОПК във вр. с чл.201 ал.4 от ЗКПО административния орган е постановил решение в противоречие с материалния закон, което като незаконосъобразно следва да бъде отменено и се разпорежи издаването на исканото удостоверение по чл.201 ал.4 от ЗКПО на жалбоподателя, въз основа на подадения от него искане за издаване на документ вх. № 17-53-06-217 / 06. 03. 2023 г.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноски на жалбоподателя. С оглед направеното възражение за прекомерност от страна на ответника и при съобразяване с разпоредбата на чл. 8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът не намира за прекомерно договореното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1440 лв. (при предвиден минимален размер от 1000 лв.), поради което претенцията за разноски за адвокатско възнаграждение следва да бъде уважена в пълен размер, ведно с искането за

присъждане на разноски за държавна такса в размер на 50 лв.
Водим от горното и на основание чл.96 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕГТ ДИДЖИТАЛ“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], Решение за отказ № П-22221723043910078-001/13.03.2023г. издадено от директор на дирекция в ТД на НАП С., с което на „ЕГТ ДИДЖИТАЛ“ ЕООД, [населено място] е отказано издаване на удостоверение по чл. 201, ал. 4 от ЗКПО по искане за издаване на документ вх. № 17-53-06-217 / 06. 03. 2023 г. за удържан и внесен данък при източника на чуждестранното лице VERMANTIA PLUS L..

ЗАДЪЛЖАВА директора на ТД на НАП С. - офис "В." да издаде на „ЕГТ ДИДЖИТАЛ“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], удостоверение по чл.201 ал.4 от ЗКПО по искане за издаване на документ вх. № 17-53-06-217 / 06. 03. 2023 г. за удържан и внесен данък при източника на чуждестранното лице VERMANTIA PLUS L..

ОСЪЖДА Териториална Дирекция на НАП - С. да заплати на „ЕГТ ДИДЖИТАЛ“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените в производството разноски в размер на 1490 лв.

Решението е окончателно, на основание чл.97 от ДОПК

СЪДИЯ: